

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
MACIEJA SZPUNARJA,
predstavljeni 1. avgusta 2025¹

Zadeva C-371/24 [Comdribus]¹

**HW,
ob udeležbi
Ministère public**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Paris (višje sodišče v Parizu, Francija))

„Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Direktiva (EU) 2016/680 – Člen 10 – Obdelava posebnih vrst podatkov – Nujna potrebnost – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Členi 7, 8 in 49“

I. Uvod

1. Odvzem prstnih odtisov in fotografiranje sta standardni metodi identifikacije v kazenskih preiskavah. Ti osebni podatki pa omogočajo edinstveno identifikacijo posameznika in se zato štejejo za posebej občutljive.
2. Občutljiva naloga, ki jo ima v obravnavani zadevi Sodišče, je najti ravnotežje med praksami, ki jih policijski organi pogosto štejejo za običajne, na eni strani in varstvom podatkov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, na drugi strani.

II. Pravni okvir

A. Direktiva (EU) 2016/680

3. Člen 1(1) Direktive (EU) 2016/680² določa, da so „[v] tej direktivi [...] določena pravila o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem“.

¹ Jezik izvirnika: francoščina.

¹ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL 2016, L 119, str. 89).

4. Člen 4 te direktive določa:

„1. Države članice zagotovijo, da se osebni podatki:

- (a) obdelujejo zakonito in pošteno;
- (b) so zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter da se ne obdelujejo na način, ki je nezdržljiv s temi nameni;
- (c) ustrezni, relevantni in ne prekomerni glede na namene, za katere se obdelujejo;

[...]

4. Upravljavec je odgovoren za skladnost z odstavki 1, 2 in 3 in je to skladnost tudi zmožen dokazati.“

5. Člen 6 navedene direktive določa:

„Države članice določijo, da upravljavec, kadar je to ustrezno in v največji možni meri, jasno razlikuje med osebnimi podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot so:

- (a) osebe, v zvezi s katerimi obstaja utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanje ali ga nameravajo storiti;
- (b) osebe, ki so bile obsojene za kaznivo dejanje;
- (c) žrtve kaznivega dejanja ali osebe, v zvezi s katerimi zaradi nekaterih dejstev obstajajo razlogi za domnevo, da bi lahko postale žrtve kaznivega dejanja, in
- (d) druge osebe, povezane s kaznivim dejanjem, kot so osebe, od katerih bi se lahko zahtevalo pričanje v preiskavah v zvezi s kaznivimi dejanji ali poznejšimi kazenskimi postopki, osebe, ki lahko zagotovijo informacije o kaznivih dejanjih, ali stiki ali sodelavci ene od oseb iz točk (a) in (b).“

6. Člen 8 iste direktive določa:

„1. Države članice zagotovijo, da obdelava velja za zakonito le, če je potrebna, in v obsegu, v katerem je potrebna, za opravljanje naloge, ki jo izvaja pristojni organ za namene iz člena 1(1) in temelji na pravu Unije ali države članice.

2. Pravo držav članic, ki ureja obdelavo v okviru področja uporabe te direktive, določa vsaj cilje obdelave, kateri osebni podatki se obdelajo in namene obdelave.“

7. Člen 10 Direktive 2016/680 določa:

„Obdelava osebnih podatkov, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politično mnenje, vero ali filozofsko prepričanje ali članstvo v sindikatu, in obdelava genetskih podatkov, biometričnih podatkov za namene edinstvene identifikacije posameznika, podatkov v zvezi z zdravstvenim ali

spolnim življenjem in spolno usmerjenostjo je dovoljena le, če je nujno potrebna, če je zagotovljena ustrezna zaščita pravic in svoboščin posameznika, na katerega se podatki nanašajo, in le če:

- (a) to dovoljuje pravo Unije ali države članice
- (b) je to potrebno zaradi zaščite življenjskih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali drugega posameznika ali
- (c) je takšna obdelava povezana s podatki, ki jih posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, sam objavi.“

8. Člen 13 te direktive določa:

„1. Države članice določijo, da upravljavec posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, dajo [da] na voljo vsaj naslednje informacije:

- (a) identiteto in kontaktne podatke upravljavca;
- (b) kontaktne podatke pooblaščenih oseb za varstvo podatkov, kadar ta obstaja;
- (c) namene obdelave osebnih podatkov;
- (d) o pravici do vložitve pritožbe pri nadzornem organu in njegove kontaktne podatke;
- (e) o pravici, da se od upravljavca zahtevajo dostop do osebnih podatkov in popravek ali izbris osebnih podatkov in omejitev obdelave osebnih podatkov v zvezi s posameznikom, na katerega se ti podatki nanašajo.

2. Države članice z zakonom določijo, da upravljavec posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, v posebnih primerih poleg informacij iz odstavka 1 zagotovi tudi naslednje dodatne informacije, s čimer omogoči uresničevanje njegovih pravic:

- (a) pravno podlago za obdelavo;
- (b) obdobje hrambe osebnih podatkov ali, kadar to ni mogoče, merila, ki se uporabijo za določitev tega obdobja;
- (c) kadar je to ustrezno, kategorije uporabnikov osebnih podatkov, tudi v tretjih državah ali mednarodnih organizacijah;
- (d) po potrebi dodatne informacije, zlasti kadar se osebni podatki zbirajo brez vednosti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

3. Države članice lahko sprejmejo zakonodajne ukrepe za zadržanje, omejitev ali opustitev zagotovitve informacij posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, na podlagi odstavka 2, če in dokler je takšen ukrep, ki mora spoštovati temeljne pravice in zakonite interese zadevnega posameznika, nujen in sorazmeren ukrep v demokratični družbi za:

- (a) preprečitev oviranja uradnih in zakonitih preiskav, poizvedb ali postopkov;

- (b) preprečitev vplivanja na preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij;
- (c) zaščito javne varnosti;
- (d) zaščito varnosti države;
- (e) zaščito pravic in svoboščin drugih.

[...]

9. Člen 54 navedene direktive določa:

„Brez poseganja v katero koli razpoložljivo upravno ali izvensodno sredstvo, vključno s pravico do vložitve pritožbe pri nadzornem organu na podlagi člena 52, države članice določijo, da ima vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico do učinkovitega pravnega sredstva, kadar meni da so bile njegove pravice iz predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, kršene zaradi obdelave njegovih osebnih podatkov, ki ni bila v skladu z navedenimi predpisi.“

B. Francosko pravo

10. Člen 55-1 code de procédure pénale (zakonik o kazenskem postopku) določa:

„Kriminalist lahko v zvezi s katero koli osebo, ki bi lahko nudila informacije o zadevnih dejstvih, ali v zvezi s katero koli osebo, za katero obstajajo eden ali več utemeljenih razlogov za sum, da je storila ali poskusila storiti kaznivo dejanje, izvede – oziroma to pod svojim nadzorom naroči drugim – postopke vzorčenja zunanjih fizičnih lastnosti, ki so potrebni za izvedbo forenzičnih preizkusov primerjave s sledovi in dokazi, zbranimi za potrebe preiskave.

Postopke zbiranja identifikacijskih podatkov in zlasti odvzema prstnih odtisov, odtisov dlani ali fotografiranja, ki so potrebni za vnos v evidence policije in iskanje po njih, kriminalist oziroma druge osebe, ki to počnejo pod njegovim nadzorom, izvedejo skladno s pravili, ki veljajo za vsako od teh evidenc.

Oseba, v zvezi s katero obstajajo eden ali več utemeljenih razlogov za sum, da je storila ali poskusila storiti kaznivo dejanje, in ki ne privoli v postopke vzorčenja iz prvega in drugega odstavka, ki jih odredi kriminalist, se kaznuje s kaznijo zapora enega leta in denarno kaznijo 15.000 EUR.

Brez poseganja v uporabo tretjega odstavka, kadar je odvzem prstnih odtisov ali odtisov dlani ali fotografiranje edino sredstvo za identifikacijo osebe, ki je zaslišana v skladu s členom 61-1 ali 62-2 zaradi kaznivega dejanja, za katerega je predpisana kazen zapora najmanj tri leta, in ki noče dokazati svoje identitete ali predloži očitno netočen dokaz o identiteti, se lahko ta postopek izvede brez soglasja te osebe s pisnim dovoljenjem državnega tožilca na podlagi obrazložene zahteve kriminalista. Kriminalist ali policist ob nadzoru kriminalista uporabi prisilna sredstva v nujno potrebnem obsegu in na sorazmeren način. Po potrebi se upošteva ranljivost osebe. Ta postopek se zabeleži v zapisniku, v katerem so navedeni razlogi, zakaj je to edini način identifikacije osebe, ter dan in ura, ko se je izvedel. Zapisnik se posreduje državnemu tožilcu, prepis pa prejme tudi zadevna oseba.“

III. Spor o glavni stvari, vprašanja za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

11. 30. maja 2020 je več kot sto podnebnih aktivistov zasedlo Elizejske poljane v Parizu (Francija). Organi javnega reda so posredovali, da bi jih razgnali, in z namenom ugotavljanja identitete ustavili več oseb, vključno s HW, zaradi organizacije neprijavljene shoda in upora. HW je med zaslišanjem v policijskem pridržanju navedel svojo identiteto, vendar ni privolil v odvzem prstnih odtisov in fotografiranje, potrebna za identifikacijski postopek, čeprav je bil poučen, da ta neprivolitev pomeni kaznivo dejanje, za katero sta zagroženi zaporna in denarna kazen.

12. HW je bil 1. junija 2020 ob koncu policijskega pridržanja priveden k državnemu tožilcu in pred juge des libertés et de la détention (sodnik, pristojen za odreditev posegov v svoboščine in pripora, Francija), ki je zanj odredil sodni nadzor in ga obvestil, da se mora zglasiti na naroku pred tribunal correctionnel de Paris (kazensko sodišče v Parizu, Francija). HW je bil obdolžen:

- prvič, da je 30. maja 2020 v Parizu organiziral shod na javni cesti, ki ni bil predhodno prijavljen pod pogoji, določenimi z zakonom, v tem primeru zlasti tako, da je močno spodbujal udeležence, jim dajal navodila, naj ne pokažejo identifikacijskih dokumentov in naj ne ubogajo ukazov organov javnega reda, oblikoval človeško verigo, drugi udeleženci shoda pa so tem navodilom nemudoma sledili;
- drugič, da je 31. maja 2020 v Parizu poznal skrivno kodo za dešifriranje kriptografskega sredstva, ki bi lahko bilo uporabljeno za pripravo, omogočanje ali storitev kaznivega dejanja, in odklonil izročitev ali aktivacijo te kode na podlagi sodne odredbe, sprejete v okviru policijske preiskave, preiskave dejanja *in flagranti* ali preiskave v kazenskem postopku, v tem primeru tako, da je odklonil razkritje kod svojega telefona, in
- tretjič, da 30. maja 2020 v Parizu, čeprav so v zvezi z njim obstajali eden ali več utemeljenih razlogov za sum, da je storil ali poskusil storiti kaznivo dejanje, ni privolil v odvzem prstnih odtisov ali odtisov dlani ali fotografiranje, ki so bili potrebni za vnos v evidence policije in iskanje po njih skladno s pravili, ki veljajo za vsako od teh evidenc.

13. Tribunal correctionnel de Paris (kazensko sodišče v Parizu) je s sodbo z dne 8. septembra 2021 HW oprostilo prvih dveh obtožb, vendar ga je spoznalo za krivega dejanj, navedenih v tretji obtožbi, in mu zato naložilo denarno kazen 300 EUR.

14. HW in državni tožilec sta zoper to sodbo vložila pritožbo na cour d'appel de Paris (višje sodišče v Parizu, Francija), ki je predložitveno sodišče.

15. Predložitveno sodišče meni, da ne glede na sodbo Ministerstvo na vatreshnite raboti (Vpis biometričnih in genetskih podatkov v evidenco, ki ga izvaja policija),³ ostajajo določena vprašanja glede razlage člena 10 Direktive (EU) 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive.

16. Na prvem mestu, premisleki Sodišča v sodbi Ministerstvo na vatreshnite raboti I naj bi veljali za kazenski postopek, ki določa sistematično zbiranje biometričnih in genetskih podatkov osebe, v zvezi s katero obstaja dovolj dokazov o storitvi kaznivega dejanja za utemeljitev uvedbe preiskave zoper njo.⁴ Vendar pa Sodišče še ni odločalo o pravnem položaju, kot je ta iz člena 55-1

³ Sodba z dne 26. januarja 2023 (C-205/21, EU:C:2023:49; v nadaljevanju: Ministerstvo na vatreshnite raboti I).

⁴ Sodišče je v točki 135 sodbe Ministerstvo na vatreshnite raboti I ugotovilo, da zadevne določbe Direktive 2016/680 nasprotujejo takemu sistematičnemu zbiranju.

zakonika o kazenskem postopku, ki določa, da se v okviru preiskave sistematično zbirajo biometrični podatki⁵ osebe, v zvezi s katero obstaja „eden ali več utemeljenih razlogov za sum, da je storila ali poskusila storiti kaznivo dejanje“, ne da bi to vključevalo obdolžitev. Zato bi bilo treba ugotoviti, ali ta pogoj zadostuje za izpolnitev zahtev, ki izhajajo iz Direktive 2016/680.

17. Na drugem mestu, predložitveno sodišče se sprašuje, ali Direktiva 2016/680 pristojnim organom nalaga obveznost, da obrazložijo nujno potrebnost obdelave, ki jo izvajajo.

18. Na tretjem mestu, obravnavana zadeva naj bi izpostavljala povsem novo problematiko z vidika prava Unije: v skladu s francosko zakonodajo je neprivolitev v zbiranje identifikacijskih podatkov samostojno kaznivo dejanje, ki se lahko preganja in je predmet obsodbe, tudi če glavno kaznivo dejanje, ki je podlaga za ukrep zbiranja identifikacijskih podatkov, ni pripeljalo do obsodbe (v nadaljevanju: samostojna obsodba). Zato naj bi se postavljalo vprašanje, ali je v teh okoliščinah izpolnjena zahteva po „nujni potrebnosti“ zbiranja biometričnih podatkov in ali je taka samostojna obsodba upravičena.

19. Po mnenju predložitvenega sodišča je odgovor na ta vprašanja bistven za rešitev spora o glavni stvari, ker je bil HW preganjan in obsojen zgolj zaradi kaznivega dejanja neprivolitve v zbiranje identifikacijskih podatkov, medtem ko je bil oproščen v zvezi z glavnim kaznivim dejanjem organizacije neprijavljenega shoda, na katerem je temeljil ukrep zbiranja identifikacijskih podatkov, ne da bi bila kadar koli v postopku razvidna kakršna koli ustrezna obrazložitev nujne potrebnosti tega ukrepa.

20. V teh okoliščinah je cour d'appel de Paris (višje sodišče v Parizu) prekinilo postopek in Sodišču v predhodno odločanje predložilo naslednja vprašanja:

- „1. Ali je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je člen 55-1 francoskega zakonika o kazenskem postopku, ki določa sistematično (daktiloskopsko in fotografsko) zbiranje identifikacijskih podatkov oseb, v zvezi s katerimi obstajajo eden ali več razlogov za sum, da so storile ali poskusile storiti kaznivo dejanje?
2. Ali je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je člen 55-1 francoskega zakonika o kazenskem postopku, ki ne določa obveznosti pristojnega organa, da v vsakem posameznem primeru ustrezno obrazloži, zakaj je zbiranje identifikacijskih podatkov nujno potrebno?
3. Ali je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je člen 55-1 francoskega zakonika o kazenskem postopku, ki dovoljuje, da je oseba samostojno preganjana in obsojena, ker ni privolila v zbiranje identifikacijskih podatkov, čeprav ni bila preganjana ali obsojena v zvezi s kaznivim dejanjem, na katerem je temeljil ukrep zbiranja identifikacijskih podatkov?“

21. Predlog za sprejetje predhodne odločbe je na Sodišče prispel 24. maja 2024. Pisna stališča so predložili HW, francoska in poljska vlada, Irska ter Evropska komisija. Na obravnavi, ki je potekala 30. aprila 2025, so bile prisotne francoska in češka vlada, Irska ter Komisija.

⁵ V skladu s členom 3(13) Direktive 2016/680 so podobe obraza in daktiloskopski podatki biometrični podatki.

IV. Analiza

A. Prvo vprašanje za predhodno odločanje

1. Formulacija

22. Naj spomnim, da predložitveno sodišče v prvem vprašanju sprašuje, ali je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa *sistematično* (daktiloskopsko in fotografsko) zbiranje identifikacijskih podatkov oseb, v zvezi s katerimi obstajajo eden ali več razlogov za sum, da so storile ali poskusile storiti kaznivo dejanje.

23. Naj navedem, da se ob branju predloga za sprejetje predhodne odločbe zdi, da predložitveno sodišče skrbi predvsem dejstvo, da člen 55-1 zakonika o kazenskem postopku dovoljuje zbiranje biometričnih podatkov oseb, ki niso formalno obdolžene v kazenskem postopku.

24. Kar zadeva formulacijo prvega vprašanja, sta stranki v svojih pisnih stališčih razpravljali o uporabi pridevnika „sistematičen“ predložitvenega sodišča.⁶

25. Francoska vlada trdi, da je napačno trditi, da francoska zakonodaja predvideva „sistematično“ zbiranje takih biometričnih podatkov, saj ne gre za obveznost, temveč možnost.

26. Komisija se strinja s stališčem francoske vlade in poudarja, da ima policist „polje proste presoje“ glede postopkov vzorčenja. Komisija trdi, da ti postopki vzorčenja niso „sistematični“, saj se ne izvedejo pri vseh osebah, osumljenih kaznivega dejanja, temveč le glede na potrebe preiskave.

27. HW pa trdi, da je glede na prakso policijskih organov zbiranje zadevnih podatkov sistematično.⁷

28. V zvezi s tem je treba opozoriti, da Sodišče ni pristojno za odločanje o razlagi nacionalnih določb niti za presojanje o tem, ali jih nacionalno sodišče pravilno razlaga ali uporabi, saj je taka naloga v izključni pristojnosti nacionalnega sodišča.⁸

29. Glede na to je Sodišče, ki mora nacionalnemu sodišču dati koristen odgovor, pristojno, da na podlagi spisa v postopku v glavni stvari ter pisnih in ustnih stališč, ki so mu bila predložena, navede napotke.⁹

30. Zavedam se, da je meja med zagotavljanjem koristnega odgovora in razlago nacionalnega prava lahko tanka.

⁶ Predložitveno sodišče tega izraza ne uporablja le v tem vprašanju, temveč tudi v obrazložitvi predložitvene odločbe (glej točko 16 teh sklepnih predlogov). Vendar ne poda nobenega pojasnila glede uporabe te besede.

⁷ HW pred predložitvenim sodiščem trdi, da so bili 1. januarja 2020 v avtomatizirani podatkovni zbirki prstnih odtisov (AZPO) zabeleženi prstni odtisi več kot 6,5 milijona oseb.

⁸ Sodba z dne 4. oktobra 2024, Bezirkshauptmannschaft Landeck (Poskus dostopa do osebnih podatkov, shranjenih v mobilnem telefonu) (C-548/21, EU:C:2024:830, točka 53 in navedena sodna praksa; v nadaljevanju: sodba Bezirkshauptmannschaft Landeck).

⁹ Glej zlasti sodbo z dne 28. novembra 2023, Commune d'Ans (C-148/22, EU:C:2023:924, točka 31).

31. Vendar moram pojasniti, da uporaba izraza „sistematično zbiranje“ podatkov predložitvenega sodišča izhaja iz sodbe Ministerstvo na vatreshnite raboti I, za katero se zdi, da je vir njegovih vprašanj.¹⁰

32. Iz točke 113 te sodbe namreč izhaja, da so po mnenju predložitvenega sodišča v tej zadevi člen 4(1), od (a) do (c), člen 8(1) in (2) ter člen 10 Direktive 2016/680 zahtevali, da imajo pristojni organi *polje proste presoje* za določitev potrebe po zbiranju biometričnih in genetskih podatkov. Vendar se je po navedbah tega sodišča zbiranje podatkov, predvideno v nacionalni zakonodaji, *obvezno uporabljalo* za vse osebe, ki so bile obdolžene naklepnih kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, ne da bi ta zakonodaja zahtevala ugotovitev dejanske potrebe po zbiranju vseh teh kategorij podatkov.¹¹

33. Poleg tega je Sodišče v točki 114 sodbe Ministerstvo na vatreshnite raboti I odločilo, da je treba „četrto vprašanje razumeti tako, da se z njim v bistvu želi ugotoviti, ali je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa *sistematično zbiranje* biometričnih in genetskih podatkov *vsake osebe, ki je obdolžena naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti*, zaradi njihovega vpisa v evidenco, ne da bi moral pristojni organ ugotoviti in dokazati, prvič, da je takšno zbiranje podatkov potrebno za doseg določenih ciljev, in drugič, da teh ciljev ni mogoče doseči z zbiranjem le nekaterih zadevnih podatkov“.¹²

34. Glede na prejšnji dve točki in stališča strank v tej zadevi¹³ je treba pojasniti pojma „polje proste presoje“ in „sistematično zbiranje“ podatkov.

35. Kot je razvidno iz točk 113 in 114 sodbe Ministerstvo na vatreshnite raboti I, se po eni strani „polje proste presoje“ nanaša na možnost, ki jo določa nacionalna zakonodaja, da pristojni organ določi in dokaže nujno potrebo po obdelavi podatkov. Po drugi strani je zbirka „sistematična“, če se obvezno uporablja za vsako osebo, ki spada na področje uporabe zadevne nacionalne zakonodaje.

36. Iz tega izhaja, da mora Sodišče za koristen odgovor predložitvenemu sodišču najprej preveriti, ali je zbiranje, ki se obravnava v tej zadevi, „sistematično“ v smislu sodbe Ministerstvo na vatreshnite raboti I.

37. Ugotoviti je treba, da iz člena 55-1 zakonika o kazenskem postopku ni mogoče sklepati na „sistematičnost“ zbiranja biometričnih podatkov. V skladu s samim besedilom te določbe pristojni organ ni dolžan zbirati podatkov od vsake osebe, za katero obstaja eden ali več utemeljenih razlogov za sum, da je storila ali poskušala storiti kaznivo dejanje. Poleg tega je v drugem odstavku te določbe navedeno, da se vzorčenje izvede v skladu s pravili, ki veljajo za evidence policije, če so zadevni podatki potrebni za vnos v te evidence in iskanje po njih.¹⁴

¹⁰ Glej točko 15 teh sklepnih predlogov.

¹¹ To sodišče je navedlo (točka 78 sodbe Ministerstvo na vatreshnite raboti I), da se „za veliko večino kaznivih dejanj, določenih z bolgarskim kazenskim zakonikom, zahteva naklep in skoraj vsa se preganjajo po uradni dolžnosti“ in da je „[v] skladu s pravili bolgarskega kazenskega postopka je oseba obdolžena, če je podanih dovolj dokazov, da je ta oseba kriva storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti“.

¹² Moj poudarek.

¹³ Glej točki 25 in 26 teh sklepnih predlogov.

¹⁴ Čeprav ta „pravila, ki veljajo za vsako od teh evidenc“ policije, niso navedena v predložitveni odločbi, je francoska vlada v svojem pisnem stališču vseeno podala podrobno razlago teh pravil.

38. Kot je razvidno iz razprave med strankama, formulacija prvega vprašanja za predhodno odločanje s tem, da se sklicuje na „sistematičnost“ zbiranja podatkov, povzroča zmedo, saj se zdi, da domneva, da je zbiranje, ki ni „sistematično“, v skladu z Direktivo 2016/680. Vendar menim, da ni tako. Kot bom pojasnil v okviru vsebinske presoje, mora biti zbiranje biometričnih podatkov, ki ni „sistematično“, da bi bilo v skladu z zahtevami Direktive 2016/680, „nujno potrebno“.

39. Zato Sodišču predlagam, naj prvo vprašanje za predhodno odločanje preoblikuje tako, da želi predložitveno sodišče z njim v bistvu ugotoviti, ali člen 10 Direktive (EU) 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive, nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki omogoča zbiranje biometričnih podatkov od vsake osebe, za katero obstaja eden ali več utemeljenih razlogov za sum, da je storila ali poskušala storiti kaznivo dejanje.

2. Vsebinska presoja

a) Splošne opombe glede člena 10 Direktive 2016/680, kot ga razlaga Sodišče

40. Na prvem mestu je treba spomniti, da je člen 10 Direktive 2016/680 posebna določba, ki ureja obdelavo posebnih vrst osebnih podatkov (v nadaljevanju: občutljivi podatki), med katerimi so biometrični in genetski podatki.¹⁵ Kot izhaja iz sodne prakse, je namen te določbe zagotoviti večje varstvo v zvezi s temi obdelavami, ki lahko zaradi posebne občutljivosti zadevnih podatkov in okoliščin njihove obdelave povzročijo, kot je razvidno iz uvodne izjave 37 te direktive, resno tveganje za temeljne pravice in svoboščine, kot sta pravica do spoštovanja zasebnega življenja in pravica do varstva osebnih podatkov, ki sta zagotovljeni s členoma 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).¹⁶

41. Na drugem mestu, kot izhaja iz člena 10 Direktive 2016/680, je treba zahtevo, da je obdelava takih podatkov dovoljena „le, če je nujno potrebna“, razlagati tako, da opredeljuje strožje pogoje za zakonitost obdelave občutljivih podatkov glede na pogoje, ki izhajajo iz člena 4(1)(b) in (c) ter člena 8(1) te direktive, ki se nanašata le na „potrebnost“ obdelave podatkov, ki na splošno spada na področje uporabe navedene direktive.¹⁷

42. Tako po eni strani uporaba členka „le“ pri izrazu „če je nujno potrebna“ poudarja, da je obdelavo občutljivih podatkov mogoče šteti za „potrebno“ le v omejenem številu primerov. Po drugi strani „nujnost“ potrebe po obdelavi takih podatkov pomeni, da je treba to potrebo presojati posebej strogo.¹⁸

b) Merila za ugotavljanje, ali je obdelava nujno potrebna

43. Ugotavljam, da Direktiva 2016/680 ne opredeljuje zahteve po „nujni potrebnosti“ iz člena 10 te direktive.

¹⁵ Občutljivi podatki iz člena 10 Direktive 2016/680 med drugim vključujejo „biometrične podatke za namene edinstvene identifikacije posameznika“.

¹⁶ Sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti I (točka 116 in navedena sodna praksa).

¹⁷ Sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti I (točka 117).

¹⁸ Sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti I (točka 118).

44. Vendar je nekatere informacije mogoče izpeljati iz drugih določb te direktive. Brez poseganja v strožje pogoje za zakonitost obdelave občutljivih podatkov, določene v Direktivi, je treba zahtevo po nujni potrebnosti tako razlagati v luči načel iz členov 4 in 8 te direktive.¹⁹

45. To pomeni zlasti, da se preuči, ali je zbiranje občutljivih podatkov nujno potrebno, z vidika namenov in ciljev tega zbiranja ob upoštevanju načel omejitve namena in najmanjšega obsega podatkov,²⁰ pri čemer je to zadnje izraz načela sorazmernosti.²¹

46. V zvezi s tem, prvič, zahteva po potrebnosti, kot je razvidno iz uvodne izjave 26 Direktive 2016/680, je izpolnjena, kadar cilja zadevne obdelave podatkov v razumnih okvirih ni bilo mogoče doseči enako učinkovito z drugimi sredstvi, ki manj posegajo v temeljne pravice posameznikov, na katere se nanašajo podatki, zlasti v pravici do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, zagotovljenih v členih 7 in 8 Listine. Zlasti glede na večje varstvo posameznikov pri obdelavi občutljivih podatkov se mora upravljavec podatkov prepričati, da tega cilja ni mogoče doseči z uporabo drugih kategorij podatkov, kot so tisti, ki so naštetih v členu 10 te direktive.²²

47. Drugič, glede na resno tveganje, ki ga pomeni obdelava občutljivih podatkov za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo podatki, zlasti v okviru nalog pristojnih organov za namene iz člena 1(1) Direktive 2016/680, zahteva po „nujni potrebi“ pomeni, da je treba upoštevati poseben pomen cilja, ki se želi doseči s tako obdelavo. Tak pomen je mogoče med drugim presojati glede na naravo zasledovanega cilja, zlasti glede na to, ali je obdelava namenjena konkretnemu cilju v povezavi s preprečevanjem kaznivih dejanj ali groženj javni varnosti določene stopnje resnosti, pregonom takih kaznivih dejanj ali zaščito pred takimi grožnjami, ter glede na posebne okoliščine, v katerih se ta obdelava izvaja.²³

48. Tretjič, Sodišče je že odločilo, da je tako „nujno potrebo“ po obdelavi občutljivih podatkov mogoče ugotoviti le glede na vse upoštevne elemente, kot so zlasti narava in teža kaznivega dejanja, katerega je osumljen posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, v postopku v glavni stvari, posebne okoliščine tega kaznivega dejanja, morebitna povezava navedenega kaznivega dejanja z drugimi postopki v teku, predkaznovanost ali individualni profil zadevne osebe.²⁴

49. Glede teže kaznivega dejanja ugotavljam, da je treba upoštevati tudi posebno naravo nalog policijskih organov. Kot je poudarilo Sodišče v sodbi Bezirkshauptmannschaft Landeck, bi ugotovitev, da lahko zgolj boj proti *hudim oblikam kriminalitete* utemeljuje dostop do osebnih podatkov, omejevala preiskovalna pooblastila pristojnih organov v smislu Direktive 2016/680 v zvezi s *kaznivimi dejanji na splošno*. Po mnenju Sodišča bi temu sledilo povečanje tveganja nekaznovanosti za taka kazniva dejanja, ob upoštevanju pomena, ki ga lahko imajo ti podatki za kazenske preiskave. Taka omejitev torej ne bi upoštevala posebne narave nalog, ki jih opravljajo ti

¹⁹ Sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti I (točka 121).

²⁰ Glej v tem smislu sodbo Ministerstvo na vatreshnite raboti I (točke od 122 do 125).

²¹ Glej sodbo z dne 30. januarja 2024, Direktor na Glavna direksia „Natsionalna politisia“ pri MVR – Sofia (C-118/22, EU:C:2024:97, točka 41 in navedena sodna praksa).

²² Sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti I (točka 126).

²³ Sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti I (točka 127).

²⁴ Sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti I (točka 132).

organi za namene, določene v členu 1(1) te direktive, narave, ki je poudarjena v uvodnih izjavah 10 in 11 te direktive, in bi škodila cilju dokončnega oblikovanja območja svobode, varnosti in pravice v Uniji, ki mu sledi navedena direktiva.²⁵

50. Načeloma torej samo dejstvo, da se kaznivo dejanje ne opredeli kot „hudo“, ne more utemeljiti izključitve nujne potrebnosti zbiranja biometričnih podatkov. Glede na naravo kaznivega dejanja, in ne njegovo težo, se lahko namreč tako zbiranje podatkov izkaže za potrebno za odkrivanje tega kaznivega dejanja ali za identifikacijo storilca.

51. Če pa nujna potrebnost zbiranja biometričnih podatkov ni utemeljena na naravi kaznivega dejanja, mora temeljiti na drugih elementih.

c) Povezava z zbiranjem podatkov, ki se obravnava v postopku v glavni stvari

1) Cilji zbiranja podatkov

52. Francoska vlada je v svojem pisnem stališču navedla, da je bil namen zbiranja identifikacijskih podatkov, obravnavanega v postopku v glavni stvari, med drugim primerjava prstnih odtisov s sledmi, zbranimi med preiskavo v teku, identifikacija obdolženca v okviru preiskave v teku, da bi se izognilo nevarnosti homonimije ali kraje identitete, ali za identifikacijo osebe v okviru povezovanja z drugimi postopki, ki že tečejo ali bodo uvedeni v prihodnosti, na primer za omogočanje primerjave papilarnih odtisov s sledmi, zbranimi med drugimi preiskavami.²⁶

53. Ti cilji so po eni strani povezani z uporabo podatkov, zbranih v okviru konkretnega kazenskega postopka, po drugi strani pa z obdelavo za druge postopke. Potrebnost take obravnave naj bi izrecno izhajala iz uvodne izjave 27 Direktive 2016/680.²⁷

54. Zato je treba ugotoviti, da je zbiranje biometričnih podatkov glede na navedene cilje ustrezno in relevantno.²⁸ Vendar je njegova potrebnost odvisna zlasti od njegovega obsega, kakor je opredeljen z zakonodajo, ki se uporablja.

2) Obseg zbiranja podatkov

55. Kot je razvidno iz predložitvene odločbe in stališča francoske vlade, obstaja nesoglasje glede obsega zbiranja, ki se obravnava v postopku v glavni stvari. Po mnenju predložitvenega sodišča lahko policisti zbirajo biometrične podatke od vsake osebe, za katero obstaja „eden ali več utemeljenih razlogov za sum, da je storila ali poskušala storiti kaznivo dejanje“.²⁹ Po mnenju francoske vlade pa se taki podatki lahko zbirajo, na eni strani, v zvezi z osebami, zoper katere ne

²⁵ Sodba Bezirkshauptmannschaft Landeck (točka 97.)

²⁶ Ugotavljam, da se v Direktivi 2016/680 uporabljata izraza „namenit“ (med drugim v členu 1(1), členu 4(1) in členu 8) in „cilji“ (v členu 8(2)). Kot je ugotovil generalni pravobranilec G. Pitruzzella v sklepnih predlogih v zadevi Ministerstvo na vatreshnite raboti I (EU:C:2022:507, točka 56), razlikovanje med „namenit“ in „cilji“ ni očitno. Glede na to so po njegovem mnenju nameni zbiranja tisti, ki so določeni v členu 1(1) te direktive (v tem smislu glej tudi sodbo z dne 8. decembra 2022, Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet (Nameni obdelave osebnih podatkov – Kazenska preiskava) (C-180/21, EU:C:2022:967, točki 43 in 44). Kar zadeva cilje, omenjene v členu 8(2) navedene direktive, so ti bolj specifični in jih je treba opredeliti v nacionalni zakonodaji, ki spada na področje uporabe te direktive.

²⁷ Glej tudi sodbo z dne 8. decembra 2022, Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet (Nameni obdelave osebnih podatkov – Kazenska preiskava) (C-180/21, EU:C:2022:967, točka 55).

²⁸ Glede obdelave biometričnih podatkov v okviru drugih postopkov glej sodbo z dne 30. januarja 2024, Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politisia“ pri MVR – Sofia (C-118/22, EU:C:2024:97, točka 56).

²⁹ Glej točko 16 teh sklepnih predlogov.

obstaja zgolj sum, temveč trdni ali dosledni dokazi, na podlagi katerih je verjetno, da so kot storilci ali sotorilci sodelovale pri storitvi kaznivega dejanja, za katera je predpisana kazen zapora, in, na drugi strani, v zvezi z osebami, ki jih je treba zanesljivo identificirati.³⁰

56. Zaradi tega nesoglasja bom preučil dva vidika zadevne nacionalne zakonodaje: faza postopka, v kateri se podatki zbirajo (v tem primeru, ne da bi bil posameznik, na katerega se podatki nanašajo, formalno obdolžen), in obseg tega zbiranja.

57. Na prvem mestu, kar zadeva fazo postopka, menim, da cilji zbiranja biometričnih podatkov pomenijo, da se to lahko izvede v zgodnji fazi predkazenskega postopka. Omejitev te možnosti na fazo obdolžitve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, bi bila v nasprotju z nekaterimi nameni iz člena 1 Direktive 2016/680.

58. V resnici, kot je poudarilo Sodišče v sodbi *Ministerstvo na vatreshnite raboti I*, če obstaja utemeljen sum, da je zadevna oseba storila kaznivo dejanje, ki upravičuje njeno obdolžitev, kar pomeni, da je podanih dovolj dokazov o vpletenosti te osebe pri kaznivem dejanju, lahko v nekaterih primerih zbiranje biometričnih podatkov ne bo konkretno potrebno za kazenski postopek v teku.³¹

59. Naj poudarim, da je kazenska zakonodaja v izključni pristojnosti držav članic.³² Zlasti se lahko različne faze kazenskega postopka ter s tem povezane pravice in jamstva za posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, med državami članicami razlikujejo. Iz tega izhaja, da ta dejavnik ne more biti odločilen za razlago člena 10 Direktive 2016/680.

60. Člen 6 Direktive 2016/680 te razlage ne ovrže. Ta določba namreč določa obveznost, da se jasno razlikuje, kadar je to ustrezno in v največji možni meri, med osebnimi podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, tako da se za posameznike, na katere se nanašajo podatki, ne uporablja enaka stopnja poseganja v njihovo temeljno pravico do varstva njihovih osebnih podatkov brez razlikovanja.³³ Ta določba pa ne določa kategorij oseb, katerih podatki se lahko zbirajo.³⁴

61. Na drugem mestu, v zvezi z obsegom zbiranja biometričnih podatkov, ki je predmet postopka v glavni stvari, naj spomnim, da lahko Sodišče v okviru postopka predhodnega odločanja opredeli le pogoje, ki izhajajo iz prava Unije in ki jih mora nacionalno pravo upoštevati, saj sta določitev določb nacionalnega prava, ki se uporabijo, in njihova razlaga v izključni pristojnosti nacionalnih sodišč.³⁵

³⁰ Francoska vlada se sklicuje na določbe francoskega prava, ki niso navedene v predložitveni odločbi, vendar se zdi, da se nanašajo na „pravila, ki veljajo za vsako od teh evidenc“ iz člena 55-1, drugi odstavek, zakonika o kazenskem postopku (glej opombo 14 teh sklepnih predlogov).

³¹ Sodba *Ministerstvo na vatreshnite raboti I* (točka 131).

³² Sodba z dne 8. julija 2010, *Sjöberg in Gerdin* (C-447/08 in C-448/08, EU:C:2010:415, točka 49).

³³ V tem smislu glej sodbi *Ministerstvo na vatreshnite raboti I* (točka 83) in *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (točka 100).

³⁴ Glej v tem smislu sodbo *Ministerstvo na vatreshnite raboti I* (točka 84).

³⁵ Sodbi z dne 16. marca 1978, *Oehlschläger* (104/77, EU:C:1978:69, točka 4), in z dne 7. novembra 2024, *ERB New Europe Funding II* (C-178/23, EU:C:2024:943, točka 21 in navedena sodna praksa).

62. Vsekakor menim, da je celo področje uporabe zakonodaje o zbiranju biometričnih podatkov, na katero se sklicuje francoska vlada, čeprav je omejeno na kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen zapora, široko,³⁶ kar zlasti omogoča zbiranje podatkov od katere koli osebe, katere zanesljiva identifikacija se izkaže za potrebno, ne glede na naravo in težo zadevnega kaznivega dejanja.

3) Obveznost pristojnega organa, da oceni nujno potrebnost zbiranja podatkov

63. Kljub temu širokemu področju uporabe je drugače od bolgarske zakonodaje, obravnavane v zadevi, v kateri je bila izdana sodba *Ministerstvo na vatreshnite raboti I*, iz francoske zakonodaje razvidno, da policijski organi niso dolžni zbirati podatkov za vsako osebo, ki spada na področje uporabe te zakonodaje, in da je tako zbiranje, nasprotno, stvar presoje teh organov v vsakem primeru posebej.³⁷

64. Da bi bilo to polje proste presoje v skladu z zahtevami Direktive 2016/680, pa mora francoska zakonodaja določiti obveznost pristojnih organov, da ocenijo, ali je zbiranje biometričnih podatkov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, nujno potrebno.³⁸

65. Sodišče je namreč že razsodilo, da se morajo o izpolnjevanju tega merila prepričati izključno pristojni organi.³⁹

66. V obravnavanem primeru je iz stališča francoske vlade razvidno, da člena 6 in 88 loi n° 78-17 du 6 janvier 1978, relative à l'informatique, aux fichiers et aux libertés (zakon št. 78-17 z dne 6. januarja 1978 o informatiki, datotekah in svoboščinah)⁴⁰ prenašata člen 10 Direktive 2016/680 in izrecno prevzemata merilo nujne potrebnosti iz te direktive. Ta vlada dodaja, da se pri zbiranju biometričnih podatkov na podlagi člena 55-1 zakonika o kazenskem postopku ne smeta kršiti ti zakonski določbi.

67. V takem primeru bi bilo mogoče ta nacionalni pravni okvir razlagati tako, da zavezuje pristojni organ, da oceni „nujno potrebnost“ zbiranja, ki ga izvaja.

68. Kljub temu se bo moralo predložitveno sodišče glede na delitev pristojnosti med Sodiščem in predložitvenim sodiščem prepričati, da je dejansko tako, zlasti tako da bo spoštovalo svojo obveznost, da nacionalno pravo razlaga čim bolj v skladu z besedilom in namenom Direktive 2016/680.⁴¹

³⁶ V tem smislu glej sodbo ESČP z dne 18. aprila 2013, *M. K. proti Franciji* (CE:ECHR:2013:0418JUD001952209, točka 41). Francoska zakonodaja, obravnavana v tej zadevi, je enakovredna členu R. 40-38-2(3) zakonika o kazenskem postopku, za katerega francoska vlada meni, da je pomemben za obravnavano zadevo (glej opombo 14 teh sklepnih predlogov).

³⁷ Glej točko 37 teh sklepnih predlogov. Glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca J. Richarda de la Toura v zadevi *Policejni prezidium (Hramba biometričnih in genetskih podatkov)* (C-57/23, EU:C:2025:132, točka 43), v katerih je primerjal češko zakonodajo, obravnavano v tej zadevi, ki določa, da imajo policijski organi samo možnost vzorčenja, z bolgarsko zakonodajo, obravnavano v zadevi, v kateri je bila izdana sodba *Ministerstvo na vatreshnite raboti I*.

³⁸ Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca J. Richarda de la Toura v zadevi *Policejni prezidium (Hramba biometričnih in genetskih podatkov)* (C-57/23, EU:C:2025:132, točka 44). Drugače kot v primeru francoske zakonodaje, ki se obravnava v tej zadevi (glej točki 66 in 67 teh sklepnih predlogov), je generalni pravobranilec J. Richard de la Tour poudaril, da češka zakonodaja ne določa obveznosti pristojnih organov, da ocenijo, ali je zbiranje biometričnih podatkov od posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, nujno potrebno.

³⁹ Glej sodbo z dne 28. novembra 2024, *Ministerstvo na vatreshnite raboti (Vpis biometričnih in genetskih podatkov v evidenco II)* (C-80/23, EU:C:2024:991, točka 57; v nadaljevanju: sodba *Ministerstvo na vatreshnite raboti II*).

⁴⁰ Te določbe so bile sprejete s sklepom št. 2018-1125 z dne 12. decembra 2018 (člen 1). Vendar pa ugotavljam, da te določbe niso navedene v predložitveni odločbi.

⁴¹ Sodbi z dne 10. aprila 1984, *von Colson in Kamann* (14/83, EU:C:1984:153, točka 26), in z dne 30. aprila 2025, *Nastolo* (C-370/24, EU:C:2025:300, točka 43 in navedena sodna praksa). V zvezi z Direktivo 2016/680 glej tudi *Ministerstvo na vatreshnite raboti I*, točka 133.

69. Predložitveno sodišče se mora glede na okoliščine spora o glavni stvari v zvezi z zbiranjem biometričnih podatkov osebe, ki je v policijskem pridržanju zaradi organizacije in udeležbe na nedovoljenem shodu, prepričati tudi, da pristojni organ še naprej uporablja zakon v skladu z zahtevami Direktive 2016/680.⁴²

70. Glede na zgoraj navedeno predlagam, da se na prvo vprašanje odgovori, da je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki omogoča zbiranje biometričnih podatkov od vsake osebe, za katero obstaja eden ali več utemeljenih razlogov za sum, da je storila ali poskušala storiti kaznivo dejanje, če ta zakonodaja določa obveznost pristojnega organa, da oceni nujno potrebnost vsakega posameznega zbiranja.

B. Drugo vprašanje za predhodno odločanje

71. Z drugim vprašanjem želi predložitveno sodišče v bistvu izvedeti, ali mora pristojni organ obrazložiti odločitev o zbiranju biometričnih podatkov glede na zahtevo po nujni potrebnosti, ki izhaja iz člena 10 Direktive 2016/680.

72. Menim, da je taka obveznost razvidna iz sodb Ministerstvo na vatreshnite raboti II in Bezirkshauptmannschaft Landeck, in ne vidim razloga za odstopanje od te sodne prakse.

73. V zadevi, v kateri je bila izdana sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti II, se je postavilo vprašanje, ali lahko v primeru, v katerem nacionalna zakonodaja ne določa obveznosti pristojnega organa, da preveri in dokaže, da je zbiranje občutljivih podatkov nujno potrebno v skladu s členom 10 Direktive 2016/680, spoštovanje take obveznosti zagotovi sodišče, ki odloča o predlogu tega organa za prisilno izvedbo navedenega zbiranja.⁴³

74. Sodišče je v odgovor odločilo, da če pristojni organ z nacionalnim pravom ni zavezan, da opravi presojo, ali je obdelava osebnih podatkov, ki jo je izvedel ali jo namerava izvesti, „nujno potrebna“, sodišče, ki odloča o taki obdelavi, ki jo je izvedel ta pristojni organ, ne more namesto tega organa zagotoviti spoštovanja obveznosti, ki jo ima zadnjenavedeni na podlagi člena 10 Direktive 2016/680.⁴⁴

75. Čeprav Sodišče ni izrecno omenilo obveznosti obrazložitve, pa po mojem mnenju taka obveznost izhaja iz te sodbe.

76. Na prvem mestu, v skladu s členom 54 Direktive 2016/680, ki izraža člen 47 Listine, države članice določijo, da ima vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico do učinkovitega pravnega sredstva, kadar meni, da so bile njegove pravice iz predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, kršene zaradi obdelave njegovih osebnih podatkov, ki ni bila v skladu z navedenimi predpisi.

⁴² Glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca J. Richarda de la Toura v zadevi Ministerstvo na vatreshnite raboti (Vpis biometričnih in genetskih podatkov v evidenco II) (C-80/23, EU:C:2024:513, točka 49). V zvezi s pogoji in učinkovitim izvajanjem določb nacionalnega prava glej tudi sodbo z dne 23. aprila 2009, Angelidaki in drugi (od C-378/07 do C-380/07, EU:C:2009:250, točka 164 in navedena sodna praksa).

⁴³ Sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti II (točka 52).

⁴⁴ Sodba Ministerstvo na vatreshnite raboti II (točka 57).

77. Na drugem mestu, v skladu s sodno prakso pravica do učinkovitega pravnega sredstva, zagotovljena s členom 47 Listine, načeloma zahteva, da je zadevni osebi omogočeno, da se seznanj z razlogi, na katerih temelji odločitev, sprejeta v zvezi z njo, bodisi na podlagi branja same odločbe bodisi na podlagi dopisa, s katerim so ji ti razlogi posredovani, da bi lahko branila svoje pravice v najboljših mogočih pogojih in se ob popolnem poznavanju zadeve odločila, ali je zadevo smiselno predložiti pristojnemu sodišču, in da se zadnjenavedenemu sodišču v celoti omogoči nadzor nad zakonitostjo te odločitve.⁴⁵

78. Ker je Sodišče sklenilo, da sodišče ne more preverjati nujne potrebnosti zbiranja podatkov namesto pristojnega organa, to nujno predpostavlja pravico, da to preverjanje nazadnje presoja sodišče.

79. Čeprav ta pravica ni absolutna in se lahko v skladu s členom 52(1) Listine določijo omejitve te pravice, morajo biti te omejitve določene z zakonom, spoštovati morajo bistveno vsebino zadevnih pravic in svoboščin ter morajo biti ob upoštevanju načela sorazmernosti potrebne in dejansko ustrezati ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali biti potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.⁴⁶

80. Vlade, ki so se udeležile obravnave, so navedle, da bi naložitev obveznosti pristojnim organom, da obrazložijo vsako odločitev, sprejeto na podlagi člena 10 Direktive 2016/680, vplivala na pravilen potek preiskav v kazenskih postopkih in na boj proti kriminalu. Tudi če gre za cilje splošnega interesa, menim, da zadevna omejitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva ni omejena na to, kar je nujno potrebno.

81. Na prvem mestu, ker zbiranje zadevnih podatkov ni sistematično, se mi zdi, da obveznost obrazložitve ni preveliko breme za pristojne organe. Poleg tega, če morajo imeti pristojni organi določeno polje proste presoje za uresničevanje namenov iz člena 1(1) Direktive 2016/680, je obveznost obrazložitve njihovih odločitev, določena v členu 10 te direktive, še toliko bolj bistvena.

82. Na drugem mestu, kot je Sodišče v bistvu ugotovilo v sodbi *Bezirkshauptmannschaft Landeck*, člen 13(1) in (2) Direktive 2016/680 v povezavi s členom 54 te direktive nalaga obveznost zagotavljanja informacij posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki. Čeprav člen 13(3) te direktive državam članicam omogoča, da sprejmejo zakonske ukrepe, s katerimi se zadrži, omeji ali celo opusti zagotovitev informacij posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, nacionalna zakonodaja, ki bi na splošno izključevala vsako pravico do informacij, ne bi bila v skladu s pravom Unije.⁴⁷

83. V zvezi s tem sta francoska in češka vlada v odgovoru na vprašanje Sodišča na obravnavi trdili, da se sodba *Bezirkshauptmannschaft Landeck* ne uporablja za obravnavano zadevo, ker se navedena sodba nanaša na predhodni nadzor dostopa policijskih organov do podatkov iz prenosnega računalnika posameznika, na katerega se podatki nanašajo, ki ga opravi sodišče ali neodvisen upravni organ.

⁴⁵ Sodba z dne 8. maja 2019, *PI (C-230/18, EU:C:2019:383, točka 78 in navedena sodna praksa)*. Glej tudi sodbo *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (točka 118).

⁴⁶ Sodba *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (točka 119 in navedena sodna praksa). V zvezi s tem glej tudi uvodno izjavo 104 Direktive 2016/680.

⁴⁷ Sodba *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (točki 120 in 121 ter navedena sodna praksa).

84. Vendar dvomim o ustreznosti teh argumentov. Najprej menim, da je obveznost obrazložitve še toliko potrebnejša, kadar zbiranje podatkov ni predmet predhodnega nadzora. Nato naj poudarim, da čeprav mobilni telefon seveda lahko vsebuje občutljive podatke v smislu člena 10 Direktive 2016/680,⁴⁸ se sodba *Bezirkshauptmannschaft Landeck* ne nanaša posebej na tovrstne podatke. Iz tega sledi, da se obveznost obrazložitve, ki izhaja iz te sodbe, še toliko bolj uporablja za okoliščine obravnavane zadeve v zvezi z zbiranjem občutljivih podatkov.

85. Nazadnje, kot je pravilno poudarila Komisija v odgovoru na isto vprašanje Sodišča, iz člena 4(4) Direktive 2016/680 izhaja, da mora biti pristojni organ med drugim sposoben dokazati potrebnost obdelave podatkov, ki jo izvajajo. To načelo odgovornosti, ki je določeno tudi v členu 5(2) Uredbe (EU) 2016/679,⁴⁹ je treba razlagati ob upoštevanju člena 54 te direktive. Iz tega izhaja, da obveznost obrazložitve izhaja iz splošne sistematike navedene direktive.

86. Na tretjem mestu, kot izhaja iz ustaljene sodne prakse, je obseg obveznosti obrazložitve odvisen od posebnih okoliščin vsakega primera.⁵⁰ Če se podrobnejša obrazložitev lahko izkaže za potrebno zlasti pri manj hudih kaznivih dejanjih, je lahko v primeru hudih kaznivih dejanj kratka. Poleg tega v primeru kaznivih dejanj, za katera je očitno treba identificirati storilca, kot je na primer vlom, ne izključujem, da je o nujni potrebnosti zbiranja biometričnih podatkov mogoče sklepati iz vseh elementov spisa. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, lahko namreč zlahka razume razloge za to poseganje v njegovi pravici do spoštovanja zasebnega življenja in do varstva osebnih podatkov.

87. Ni pa očitno, vsaj ne za namene tega posebnega postopka, zakaj bi bilo zbiranje biometričnih podatkov od osebe, ki je osumljena udeležbe na nedovoljenem shodu, nujno potrebno, zlasti ker njena identiteta ni sporna. V takem primeru mora torej pristojni organ svojo odločitev ustrezno obrazložiti, tako da posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, lahko razume razloge za tako zbiranje, pri čemer preprosto sklicevanje na vse elemente v spisu načeloma ne more zadostovati.⁵¹

88. Zato predlagam, da se na drugo vprašanje odgovori, da je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne določa obveznosti pristojnega organa, da v vsakem posameznem primeru ustrezno obrazloži, zakaj je zbiranje identifikacijskih podatkov nujno potrebno.

⁴⁸ Sodba *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (točka 94).

⁴⁹ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1). V zvezi s členom 5(2) te uredbe glej zlasti sodbo z dne 27. februarja 2025, *Amt der Tiroler Landesregierung* (C-638/23, EU:C:2025:127, točka 33).

⁵⁰ Sodba z dne 28. julija 2011, *Agrana Zucker* (C-309/10, EU:C:2011:531, točka 35 in navedena sodna praksa).

⁵¹ Glej v tem smislu sodbi z dne 8. maja 2019, *PI* (C-230/18, EU:C:2019:383, točki 78 in 91 ter navedena sodna praksa), in z dne 16. februarja 2023, *HYA* in drugi (Obrazložitev dovoljenj za telefonska prisluškovanja) (C-349/21, EU:C:2023:102, točke od 59 do 61).

C. Tretje vprašanje za predhodno odločanje

1. Dopustnost

89. S tretjim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki dovoljuje, da je oseba samostojno preganjana in obsojena, ker ni privolila v zbiranje identifikacijskih podatkov, čeprav ni bila preganjana ali obsojena v zvezi s kaznivim dejanjem, na katerem je temeljil ukrep zbiranja identifikacijskih podatkov.

90. Po mnenju francoske vlade to vprašanje ni dopustno, ker Direktiva 2016/680 ne vsebuje pravil o kaznivem dejanju neprivolitve v zbiranje osebnih podatkov. Iz tega naj bi sledilo, da ta obsodba ne spada na področje uporabe te direktive in posledično prava Unije.

91. Poleg tega ta vlada in Komisija navajata, da predložitveno sodišče ni navedlo razlogov, zaradi katerih bi določbe Direktive 2016/680 lahko vplivale na samostojno obsodbo.

92. V zvezi s tem naj spomnim, da mora v skladu s členom 94c Poslovnika Sodišča predlog za sprejetje predhodne odločbe vsebovati razloge, ki so predložitvenemu sodišču vzbudili dvom glede razlage ali veljavnosti nekaterih določb prava Unije, in pojasnitev zveze, ki po mnenju predložitvenega sodišča obstaja med temi določbami in nacionalno zakonodajo, ki jo je treba uporabiti v sporu o glavni stvari. Ti razlogi morajo Sodišču omogočati, da poleg dopustnosti predloga za sprejetje predhodne odločbe preveri tudi svojo pristojnost za odgovor na postavljeno vprašanje.⁵²

93. Čeprav se strinjam z ugotovitvijo, da predložitveno sodišče ne pojasni, kako bi navedene določbe Direktive 2016/680 lahko vplivale na samostojno obsodbo, menim, da je o taki povezavi mogoče sklepati iz vseh elementov v spisu, ki ga ima Sodišče na voljo, in iz sodne prakse, kot bom pojasnil v nadaljevanju.

94. Poleg tega naj opomnim, da v skladu z ustaljeno sodno prakso, kadar ni očitno, da razlaga akta prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, kot je to v obravnavani zadevi v primeru Direktive 2016/680, se ugovor v zvezi z neuporabo tega akta v postopku v glavni stvari nanaša na vsebino postavljenega vprašanja.⁵³

2. Vsebinska presoja

a) Uporaba Direktive 2016/680 za samostojno obsodbo

95. Naj najprej pojasnim, da samostojna obsodba ne izhaja iz prenosa člena 10 Direktive 2016/680 v francosko pravo. Kot pravilno poudarja francoska vlada, ta direktiva namreč ne vsebuje nobene določbe o tem.

⁵² Sodba z dne 6. marca 2014, Siragusa (C-206/13, EU:C:2014:126, točka 19). Glej tudi sodbo Ministerstvo na vateshnite raboti I (točka 55).

⁵³ Glej sodbo Bezirkshauptmannschaft Landeck (točka 67 in navedena sodna praksa).

96. Vendar to ne pomeni nujno, da je samostojna obsodba zunaj področja uporabe prava Unije.⁵⁴ Da bi nacionalna določba spadala na področje uporabe tega prava, ni namreč nujno, da jo je nacionalni zakonodajalec nameraval izvajati; konkretna uporaba nacionalnega ukrepa določa ta namen.⁵⁵

97. Dalje, področje uporabe Direktive 2016/680 je opredeljeno v členu 2(1) te direktive, ki določa, da se ta direktiva „uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene iz [njenega] člena 1(1)“, in sicer med drugim za „preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj“.

98. To posledično pomeni, da je bil HW obsojen zaradi nasprotovanja aktu, ki spada na področje uporabe Direktive 2016/680. Zato je mogoče šteti, da je šlo za „poskus“ obdelave osebnih podatkov s strani policistov, ki je bil neuspešen zaradi neprivolitve HW, pri čemer ta poskus spada na področje uporabe te direktive.⁵⁶

99. Nazadnje naj pojasnim, da se samostojna obsodba lahko dovoli le, če je zbiranje, ki ga nameravajo izvesti pristojni organi in ki mu posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nasprotuje, v skladu z zahtevami iz člena 10 Direktive 2016/680, zlasti z zahtevo po „nujni potrebnosti“. Zahteve, ki jih Direktiva 2016/680 določa za obdelavo podatkov, ki spada na njeno področje uporabe, so torej pogoj za zakonitost samostojne obsodbe.⁵⁷

b) Ali Direktiva 2016/680 nasprotuje samostojni obsodbi?

100. Okoliščina, ki sem jo pravkar omenil, je po mojem mnenju tudi edino merilo, ki izhaja iz Direktive 2016/680 in ima vpliv na samostojno obsodbo: nacionalno sodišče se mora, preden obdolženca spozna za krivega kaznivega dejanja neprivolitve v zbiranje identifikacijskih podatkov, prepričati, da bi bilo to zbiranje, če bi bilo izvedeno, v skladu s členom 10 te direktive v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c),⁵⁸ ter členom 8(1) in (2) te direktive.

101. Po drugi strani pa menim, da z vidika besedila teh določb Direktive 2016/680 in njenih ciljev⁵⁹ nacionalnemu zakonodajalcu nič ne preprečuje, da predvidi obsodbo osebe, ki je zavrnila sodelovanje pri zbiranju identifikacijskih podatkov, tudi če ta oseba ni preganjana ali obsojena zaradi kaznivega dejanja, na katerem je temeljijo to zbiranje. Kot so poudarili vsi udeleženci obravnave, je treba namreč zahtevo po nujni potrebnosti oceniti v času, ko so organi nameravali zbrati identifikacijske podatke. Glede na to menim, da sta potrebni še dve pojasnili.

⁵⁴ Glede samega prenosa direktiv in izvajanja prava Unije glej sodbo z dne 26. februarja 2013, Åkerberg Fransson (C-617/10, EU:C:2013:105, točka 28).

⁵⁵ Glej Safjan, M., Düsterhaus, D., in Guérin, A., „La Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et les ordres juridiques nationaux, de la mise en œuvre à la mise en balance“, *Revue trimestrielle de droit européen*, 2016, str. 221.

⁵⁶ Glej v tem smislu sodbo Bezirkshauptmannschaft Landeck (točka 77). Sodišče je odločilo, da poskus policijskih organov, da dostopajo do podatkov, shranjenih v mobilnem telefonu, zaradi kazenske preiskave, spada na področje uporabe Direktive 2016/680. Glej tudi sodbo ESČP z dne 22. junija 2017, Aycaguer proti Franciji (CE:ECHR:2017:0622JUD000880612), v kateri je to sodišče v točki 35 upoštevalo, da „pritožnik do danes ni vpisan v [policijsko evidenco], saj ni privolil v odvzem DNK, ki ga zahteva zakon. Vendar je bil za to dejanje obsojen. Ni sporno, da ta obsodba pomeni poseg v pritožnikovo pravico do spoštovanja zasebnega življenja v smislu člena 8(1) [Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP)].“ Čeprav se zavedam, da se področje uporabe prava Unije (celo področje uporabe Listine) razlikuje od področja uporabe EKČP, je iz te sodbe razvidno, da obstaja tesna povezava med zbiranjem podatkov in obsodbo osebe, ker ni privolila v to.

⁵⁷ Glej po analogiji sodbo z dne 16. maja 2017, Berlioz Investment Fund (C-682/15, EU:C:2017:373, točke 41, 63 in 74).

⁵⁸ V zvezi s členom 4(1)(b) Direktive 2016/680 glej sodbo Bezirkshauptmannschaft Landeck (točka 73).

⁵⁹ In sicer zagotoviti visoko raven varstva osebnih podatkov fizičnih oseb ter prispevati k uresničevanju območja svobode, varnosti in pravice v Uniji, glej v tem smislu zlasti uvodne izjave 2, 4, 7 in 15 Direktive 2016/680.

102. Po eni strani je pristojni organ še vedno dolžan oceniti, ali je nadaljnja obdelava podatkov nujno potrebna. Zlasti dejstvo, da posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni bil kazensko preganjan, je pomembno merilo za ugotavljanje, ali je treba nujno hraniti njegove podatke.⁶⁰

103. Po drugi strani pa menim, da je treba samostojno obsodbo preučiti z vidika členov 7 in 8 ter člena 49(3) Listine.

c) Člena 7 in 8 ter člen 49(3) Listine

104. Po pojasnilih francoske vlade je kaznivo dejanje neprivolitve v postopke zbiranja identifikacijskih podatkov namenjeno zlasti inkriminaciji ravnanj, ki ovirajo pravilen potek predkazenskega postopka.

105. Čeprav gre pri tem za cilj splošnega interesa, ki ga priznava pravo Unije, je dejstvo, da samostojna obsodba pomeni tudi poseg v pravice, zagotovljene s členoma 7 in 8 Listine.⁶¹ V skladu s členom 52(1) Listine mora taka obsodba upoštevati načelo sorazmernosti.

106. Poleg tega je treba, če gre pri samostojni obsodbi za kazensko obsodbo, upoštevati tudi člen 49(3) Listine, ki določa, da kazen ne sme biti nesorazmerna s kaznivim dejanjem.

107. Države članice morajo namreč spoštovati načelo sorazmernosti pri izvajanju prava Unije, tudi če zakonodaja Unije, na področju sankcij, ki se uporabijo, ni harmonizirana, in še posebej kadar sprejemajo kazenske sankcije.⁶²

108. Načelo sorazmernosti zahteva, po eni strani, da naložena sankcija ustreza teži kršitve in, po drugi strani, da je treba pri opredelitvi sankcije in določitvi zneska globe upoštevati posamezne okoliščine zadeve.⁶³

109. Izmed teh okoliščin bi bilo po mojem mnenju treba upoštevati zlasti vedenje in profil posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, njegovo predkaznovanost, težo kaznivega dejanja, ki je upravičilo zbiranje njegovih podatkov, in kontekst samostojne obsodbe.

110. Kar zadeva ta zadnji vidik, kot je francoska vlada potrdila na obravnavi, se o kaznivem dejanju neprivolitve v zbiranje identifikacijskih podatkov, če se potrdi, odloča hkrati z „glavnim“ kaznivim dejanjem. V zadevi v postopku v glavni stvari se namreč zdi, da sta bili oprostilna sodba zaradi udeležbe na nedovoljenem shodu in obsodba zaradi neprivolitve v zbiranje identifikacijskih podatkov izrečeni hkrati s sodbo tribunal correctionnel de Paris (kazensko sodišče v Parizu) z dne 8. septembra 2021.

⁶⁰ Glej v tem smislu sodbo z dne 30. januarja 2024, Direktor na Glavna direksia „Natsionalna politisia“ pri MVR – Sofia (C-118/22, EU:C:2024:97, točka 65 in navedena sodna praksa ESČP). Glej tudi pojem „obdelava“ iz člena 3(2) Direktive 2016/680, ki med drugim vključuje tako zbiranje kot shranjevanje podatkov.

⁶¹ V tem smislu glej sodbo Bezirkshauptmannschaft Landeck (točki 77 in 95) in sodbo ESČP z dne 22. junija 2017, Aycaguer proti Franciji (CE:ECHR:2017:0622JUD000880612, točka 35).

⁶² Sodba z dne 8. marca 2022, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Neposredni učinek) (C-205/20, EU:C:2022:168, točka 31). Glej tudi sodbo z dne 4. maja 2023, Agenția Națională de Integritate (C-40/21, EU:C:2023:367, točka 49 in navedena sodna praksa).

⁶³ Sodba z dne 4. oktobra 2018, Link Logistik N&N (C-384/17, EU:C:2018:810, točke od 40 do 42 in 45).

111. V teh okoliščinah je treba opozoriti, da bi obsodba zaradi neprivolitve v zbiranje identifikacijskih podatkov lahko sicer prispevala k pravilnemu poteku prihodnjih postopkov, zlasti v primeru povratništva, ne prispeva pa k pravilnemu poteku postopka, ki teče.

112. Nazadnje je treba pri določanju strogosti kazni za neprivolitev v zbiranje identifikacijskih podatkov upoštevati tudi dejstvo, da posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni bil obsojen za glavno kaznivo dejanje. V zvezi s tem naj poudarim, da se v skladu s pojasnili francoske vlade, ko postane oprostilna sodba pravnomočna, prstni odtisi in z njimi povezani podatki izbrišejo.

113. Zato predlagam, da se na tretje vprašanje odgovori tako, da je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni določbi, ki dovoljuje, da je oseba samostojno preganjana in obsojena, ker ni privolila v zbiranje identifikacijskih podatkov, čeprav ni bila preganjana ali obsojena v zvezi s kaznivim dejanjem, na katerem je temeljil ukrep zbiranja identifikacijskih podatkov, če bi bilo to zbiranje identifikacijskih podatkov – če bi do njega prišlo – v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz teh členov.

V. Predlog

114. Ob upoštevanju navedenega Sodišču predlagam, naj na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je postavilo cour d'appel de Paris (višje sodišče v Parizu, Francija), odgovori:

Člen 10 Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo zaradi preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c) ter členom 8(1) in (2) te direktive

je treba razlagati tako, da

- ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki omogoča zbiranje biometričnih podatkov od vsake osebe, za katero obstaja eden ali več utemeljenih razlogov za sum, da je storila ali poskušala storiti kaznivo dejanje, če ta zakonodaja določa obveznost pristojnega organa, da oceni nujno potrebnost vsakega posameznega zbiranja,
- nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne določa obveznosti pristojnega organa, da v vsakem posameznem primeru ustrezno obrazloži, zakaj je zbiranje identifikacijskih podatkov nujno potrebno,
- ne nasprotuje nacionalni določbi, ki dovoljuje, da je oseba samostojno preganjana in obsojena, ker ni privolila v zbiranje identifikacijskih podatkov, čeprav ni bila preganjana ali obsojena v zvezi s kaznivim dejanjem, na katerem je temeljil ukrep zbiranja identifikacijskih podatkov, če bi bilo to zbiranje identifikacijskih podatkov – če bi do njega prišlo – v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz teh členov Direktive 2016/680.